

τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐνέβαλλεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτο μὲν τὸν νόμον τῆς αὐτοσυντηρήσεως, τοῦτο δὲ τὸν νόμον τῆς διαϊωνίσεως τοῦ εἶδους. Ὅσον τῆς φύσεως καὶ ἂν προσέλθῃ τις ἐρευνῶν τοὺς νόμους τούτους, οὐ μόνον οὐδαμοῦ θέλει εὑρεῖ παροραθέντας, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα μετὰ τῆς αὐτῆς σοφίας γιγνόμενα, ὥστε ὅσον ἔνεστιν ἀκριβέστερον οἱ νόμοι οὗτοι ἐκπληρῶνται. Οὐδὲν παρημέλησε, οὐδὲν παρίδεν ὁ πάνσοφος δημιουργὸς, τὸ ὅποιον ἤθελε παρεμπέσει πρόσκομμα εἰς τὸν παροραθέντα σκοπόν.

Ἐξ ὧν ὅμως τῶν ἐπὶ γῆς ὄντων οὐδὲν σχεδὸν εἰπεῖν εἶναι τόσον εὐάλωτον καὶ εἰς κινδύνους καταστροφῆς ἐκτεθειμένον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν νόμον τῆς διαϊωνίσεως τοῦ εἶδους, τὴν τέλεσιν δηλ. τῶν γάμων των, ὅσον εἶναι τὰ φυτά. Ἐνταῦθα λοιπὸν ἡ φύσις ἔπρεπε νὰ δειχθῇ σοφωτέρα καὶ πραγματικῶς θαυμάζει τις καὶ ἐκπλήσσεται ἀπέναντι τῶν μετὰ τῆς αὐτῆς φρονήσεως καὶ ἀπλότητος συγχρόνων γεγονότων ἐκείνων, δι' ὧν αὕτη ἐζήτησε νὰ ὑπερπηδῇ προνοήσασα πᾶν ὅ,τι εἰς τὸν σκοπὸν τῆς θά παρηνέπιπτε κώλυμα. Ἀς ἀκολουθήσωμεν, λοιπὸν, φίλε τοῦ «Ἑρμοῦ» ἀναγνώστη, τὴν τελετὴν τῶν γάμων τῶν ἀθῶν τούτων πλασμαμάτων, ἃς θαυμάσωμεν ἐν αὐτοῖς τὴν πανσόφειαν τῆς φύσεως, ἃς ταρπῶμεν εἰς τὸν ποιητικώτατον ὑμέναιόν των. Ἀλλὰ μὴ σπεύδῃς, ἡ ἑορτὴ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παρευρεθῶμεν ἔχει πολλοὺς τοὺς προσκεκλημένους. Διὰ νὰ σοι ᾔναι λοιπὸν τὰ πράγματα περισσότερον καταληπτὰ λάβε ἐν πρόγραμμα, μάθε τὰ πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα καὶ ποῖον εἶναι τὸ ἔργον των, γνῶρισε δηλ. ποῖα εἶναι τὰ γεννητικὰ τοῦ φυτοῦ ὄργανα. ποῖα ἡ διάταξις αὐτῶν, ποῖα αἱ φυσικαὶ αὐτῶν ιδιότητες καὶ πῶς φυσιολογικῶς ἐνεργοῦσι. (1)

Τὸ ἄνθος εἶναι ὁ νυμφικὸς τοῦ φυτοῦ θάλαμος, εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἄνθους ὑπάρχουσι νηματοειδῆ τινα σωματίδια, ὧν τὰ μὲν ὅμοια πρὸς τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ἁ εἰκόνα ὀνομάζονται στήλαινες καὶ εἶναι τὰ ἄρρενα τοῦ φυτοῦ γεννητικὰ ὄργανα, τὸ δὲ ὅμοιον πρὸς τὴν

---

(1) Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἐξετάζομεν τὰ πράγματα, παρ' ὅπως εἶναι ἐν τῇ ὁριμότητι.